

Mk 10,32-45

Kedves Diákok!

Jézus tanítványai is gyarló emberek voltak. Protekciót kérnek Jézustól. Helyezkednek, érvényesülést akarnak.

Jézus, mint egy jó családapa, helyre teszi rendezetlen vágyaikat, melyben arra kérik, intézze el, hogy egyikük bal, másikuk jobb oldalon foglaljon helyet a dicsőségében. Mint egy jó apa, aki vitatkozó gyermekei között rendet tesz, hogy ez a mi családukban nem így szokás: a nagyobb nem bánthatja a kisebbet. Igaz, nem csap rá tanítványai kezére, hanem szép szóval győzi meg őket: a világban uralkodnak az emberek egymáson, de közöttetek ne így legyen, "aki első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája"

Nem könnyű szolgálni, Nem is nagyon divat. Inkább főnökösködni, diktálni, pozíciót szerezni

tanít minket ez a világ.

Pedig mennyi félelem húzódik mögötte, mennyi bizalmatlanság.

Hogyan lehet úgy szolgálni, hogy közben ne lenézett "munkakör" legyen? Úgy, hogy tisztában vagyunk értékességünkkel. Tisztelem, szeretem magamban, hogy én is Isten gyermeke vagyok, és mások is azok. Ezért feltétlenül értékes! Egyszeri, megismételhetetlen alkotás!

Másrészt kezembe veszem "árnyoldalaimat", szembe nézek félelmeimmel, azzal, hogy mi mozgat, amikor másokon basáskodom. A nagybőjti bűnbánati idő, és az otthonainkba való bezártság most kaput nyithat egy őszinte szembenézésre, bűnbánatra, megtérésre, lelkiismeret vizsgálatra.

Nekünk olyan vallásunk van, ahol Jézus nemcsak beszélt a szolgálatról. Egész életét adta értünk. A nagycsütörtöki vacsorai lábmosás nemcsak gesztus, hanem egész életének keresztig elmenő szolgálatát mutatja.

Egy legenda szerint egy ember gödörbe esett. Arra járt Mohamed, meglátta: "Ez Isten akarata"-és továbbment. Arra járt Buddha is, meglátta: "A szenvedés csak látszat"-ő is továbbment. Arra járt Jézus, meglátta, lement a gödör aljára, és felsegítette a bajba jutottat. Nekünk ilyen Urunk van, aki Húsvétkor leszállt az alvilágba, hogy bennünket feltámasszon.

Szerte Európában egészségügyi dolgozók, orvosok küzdenek az életekért, emberfeletti, hősiesség helytállással. Nekünk csak annyi áldozatot kell most hozni, hogy otthonainkból szolgálunk. Ez a szolgálatunk a szeretet hatalma, és nem a hatalom szeretete. erre kaptunk meghívást, erre tanít Krisztus Urunk.